Jagtlovgivningen. Lovforslaget er nemlig med enkelte Forbedringer, navnlig i Retning af Fredningsbestemmelserne, nærmest en Gjengivelse af Loven af 1ste April 1871 og 24de Mai 1879, men det indeholder ikke noget nyt Princip eller paaviser nye Veie til at imødegaa den bestandig tiltagende Formindskelse af Vildtet, hvis Bevaring i flere Retninger har en væsentlig økonomisk Betydning, navnlig for Landbruget. Fredningsbestemmelser alene ere ikke tilstrækkelige til at hidføre en bedre Tilstand, og ligesaalidt tror jeg, at en Forhøielse af Bøderne for ulovlig Jagt vil kunne bevirke nogen væsenlig Forandring. — Det er noksom bekjendt, i hvilket Omfang Jagt drives af Alle og Enhver, saa at Jægernes Antal staar i stort Misforhold til Vildtmængden, og det er især paa Helligdagene, at der sker megen Ødelæggelse af Vildtet, maaske ikke saa meget ved det Vildt, der dræbes, som ved det, der anskydes og bagefter bliver Bytte for Rovdyr. Det forekommer mig derfor, at man bør søge at indskrænke Antallet af dem, som befatte sig med Jagt, enten ved at forbyde al Jagt paa Helligdagene, eller ved en Bestemmelse om, at Ingen maa udøve Jagt uden at være i i Besiddelse af Jagttegn, der skal løses hvert Aar, mod en bestemt Afgift. Dette Sidste er ikke noget hidtil Ukjendt, da en saadan Ordning er indført og har staaet sin Prøve i andre Lande f. Ex. Tyskland, Frankrig, Belgien og England, i hvilke Lande der for Tilladelsen til at udøve Jagt erlægges en Afgift, formentlig til Statskassen. Det forekommer mig imidlertid naturligst og rigtigst, at Skatteyderne, som jo i det Væsentlige fal de sammen med Jagteierne, gjøres interesserede i dette Forhold samt i Lovbestemmelsens Overholdelse, og jeg har derfor foreslaaet, at Betalingen for Jagttegn skal tilfalde Kommunens Kasse, samt at Bøderne for at jage uden Jagttegn skulle tilfalde Kommunekassen og Anmelderen, hver med det Halve. — Det Uheldige ved Søndagsjagten og Søndagsjægerne behøver ikke nærmere Paavisning; jeg skal kun bemærke, at saafremt Retten til at udøve Jagt indskrænkes paa den foran foreslaaede Maade, vil en Del af Betænkelighederne ved Søndagsjagten formentlig bortfalde.

I Henhold til Foranstaaende stilles følgende

Ændringsforslag.

Af Oxenbøll:

ad § 1.

Som nye Paragrafer indsættes efter § 1:

§ 2.

1) „Paa Landjorden, udenfor de i Frdg 20de Mai 1840 §§ 1 og 2 nævnte Vildtbanedistrikter samt udenfor Gaardsplads med vedliggende indhegnet Have, maa Ingen udøve Jagt uden at være forsynet med et af Politiøvrigheden for det paagjældede Aar, regnet fra 1ste April til 31te Marts, udfærdiget og paa Navn lydende Jagttegn, hvilket under Jagtens Udøvelse altid skal kunne forevises for Politiet og kommunale Myndigheder. Jagttegnet betales med 20 Kr., som tilfalder den Kommune, hvori Vedkommende er hjemmehørende.

Udøvelse af Jagt uden at have løst Jagttegn straffes med Bøder fra 20 til 50 Kr., hvoraf Halvdelen tilfalder den Kommune, hvori Paagjældende antræffes, og Halvdelen Anmelderen."

§ 3.

2) „Al Jagt er forbudt paa Folkekirkens Helligdage."

Vedtages disse Ændringsforslag, indskydes i Lovforslagets § 18 første Linie Paragraferne blandt dem, som ere Gjenstand for offentlig Behandling.

Af Udvalget:

3) Efter Lovforslagets § 2 tilføies som et nyt Stykke:

„For hver dræbt Ræv eller Ravn betaler Statskassen en Præmie af 1 Krone. Indenrigsministeren bestemmer, hvorledes Præmien udredes."